

Kispatak Füzetek 1. – Hospice tevékenység ajánló

Új és nehéz fába vágtuk a fejszénket.

A Kispatak Óvodában számos projekt, program, esemény, nevelési-oktatási módszer gyűlt össze az elmúlt évek során. Bázisintézményként sok-sok előadáson, bemutatón igyekeztünk megmutatni a felhalmozott tudást, megosztani másokkal is értékeinket.

Már többször is álmództunk arról, hogy papírra kellene vetni és közkinccsé tenni mindezt. Most jött el az ideje, hogy egy sorozatot indítsunk Kispatak Füzetek címmel és megosszuk az érdeklődőkkel ebben a formában is gyakorlatainkat, újdonságainkat.

Az első kiadványunkkal, Hospice Óvodaként egy innovatív projektet alkottunk. A projekt írójaként településünk díszpolgárát, Karczewicz

Ágnesst jegyezhetjük. Idézet a Füzet bevezető gondolataiból:

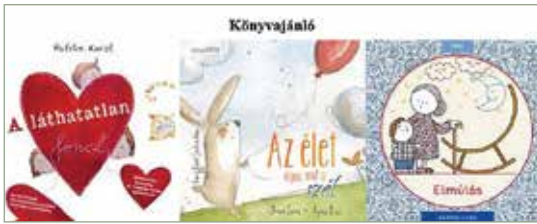
„Lassan 10 éve, hogy óvodánk csatlakozott Hospice Alapítvány felhívásához és minden ősszel a nagyobbakkal nárciszhagymákat ültetünk a kápolnánál. A kerek évforduló talán jó alkalom arra, hogy elkészüljön egy olyan összeállítás, mely akár heti vagy több napi programja is lehet a csoportéletnek.

Miért is csatlakoztunk anno, ehhez a programhoz? Mert hittük, hogy a segítségével olyan témákról lehet beszélgetni, foglalkozni (tartós betegségek, öregedés, halál), me-

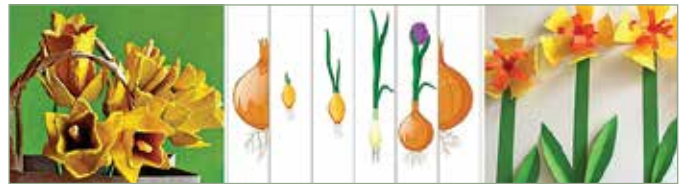
lyek kicsit „tabuként” kezelünk, mi magunk is. Nehezen találjuk a megfelelő technikákat, pedig az ezekkel való foglalkozások segítik a gyerekek érzelmi érzékenyítését, és ha úgy alakul, akkor a személyes félelmek, esetleges veszteségek feldolgozását is.”

A jövő évtől új helyszínre költözik a Sebestyén kápolna melletti Nárcisz mező, mely otthont ad majd a gyerekeknek az emlékezésre, a kis jelkép nárciszok ültetésére. Addig is, már lesz egy kiváló projekt, melyre támaszkodhatunk pedagógiai munkánk során.

Köszönjük Ágii!

lyek kicsit „tabuként” kezelünk, mi magunk is. Nehezen találjuk a megfelelő technikákat, pedig az ezekkel való foglalkozások segítik a gyerekek érzelmi érzékenyítését, és ha úgy alakul, akkor a személyes félelmek, esetleges veszteségek feldolgozását is.”

A beszoktatás csodája

Fejes Judit, a Vackor csoport óvodapedagógusa mesél az új óvodások befordulásáról.

Szeptember, az óvodai beszoktatás-befogadás időszaka.

Ajándék. Ajándék minden téren, hiszen egy jól előkészített terepen, felkészült, a feladatra ráhangolódott óvodapedagógusok csodálatos élményekhez juttathatják a gyerekeket, a szülőket és még önmagukat is.

Tehát e téren szerzett élményeimen alapuló gondolataimat olvashatják, akik mind arra engednek következtetni, hogy a zökkenőmentes, kellemes élményekkel teli beszoktatás a következő kombináción múlik: szülő-gyermek-pedagógus együttműködése.

A Kispatak óvoda Kaszáló utcai épületében minden csoportba érkeztek 2,5–3 éves korú kisgyermek, akik részben otthonról, részben bölcsődéből kerültek az óvodás vegyes csoportokba. A beszoktatást egy szülővel szoktuk kérni, mivel a folyamatosság, a kiszámíthatóság rendkívül fontos.

A szoktatás első fázisában, ami az első 2–3 napot öleli föl, a gyermek és a szülő együtt voltak jelen, a játékokban észrevétlen, csupa

mosollyal vontuk be őket, természetes érzetet próbáltunk teremteni. A csoda hamar érződött, a picikék kedvesen, nyitottan kapcsolódtak a csoport életébe, mintha a legtermészetesebb dolog volna, hogy velünk vannak.

Az ezt követő napokban a szülő már elköszönt reggel a kisgyermekétől és ölben átvettük, „beszergettük” őket a csoportba. Az ébredés, hogy anya nélkül vannak velünk, apró érzelmi hullámokkal jelentkezett, amiket kedves babusgatással, öleléssel, nyugtató ölbéli játékok ismétlésével, kis társaik kedves vigasztalásával nagyon szépen át lehetett vezetni egy újabb nyugalmi fázisba.

Egy-egy nagyobb sírásnál pedig egy teljes odaforduló, szeretetlenni mellé állás, biztonságot adó jelenlét és végül szomorúságot oldó ölelés segített.

A szülő érkezésekor mindent részletesen el tudunk mesélni, a bizalom így minden esetben elmondhatjuk, hogy maximálisan kialakult az óvónő-szülő-gyermek hármásban.

Az udvarunk? Maga a természet csodája volt ebben a napsugaras időszakban, tele izgalmas megfigyeléssel, szabadsággal, élménnyel.

Ezek után a bent alvás már nem jelentett semmilyen nehézséget. Az az óvodai lét egyik legkellemesebb ideje. Ilyenkor fáradtan és jóllakottan, frissen kiszellőztetett szobában, szépen vetett ágyakban, finom illóolajjal párolgatva, kedves mese elmondása (a Vackor csoportban stílszerűen: Kormos István: Vackor az óvodában) utáni halk nyugtató zene

hallgatása közben az óvónénik simogató keze szinte mindenkit elalattott.

Azóta már rutinba fordult sok részfolyamat. A legkisebbek is szeretettel várják az óvodai napokat, a gyerekek számon tartják, várják egymást, érdeklődnek, ha valaki nincs jelen. A csoda megszületett: kedves régi-új csoportok, biztonságot adó, szerető, otthonos légkör, zene, mese, játék, és egy út a lehetőségek felé.

A beszoktatás időszakára fókuszált figyelem, az abba fektetett energia hatványozottan térül meg egész éven át.

Már a közös játékok, nagy séták, nevetések várják a gyermekeket, és hagyományainkhoz híven a sok izgalmas program, amit rendületlen szervezünk az összes óvodánkban, Nagykovácsi dombjainak ölelésében.

Nagykovácsi Kispatak Óvoda

Intézményvezető: Szabó Orsolya

2094 Nagykovácsi, Kaszáló u. 16-18. • Telefon: 26/355-607 • e-mail: kispatak.nagykovacsi@gmail.com

Dózsa György u.-i tagóvoda: • 2094 Nagykovácsi, Dózsa György u. 39. • Telefon: 26/389-305 • e-mail: kispatak.dozsa@gmail.com

Száva u.-i tagóvoda: • 2094 Nagykovácsi, Száva u. 7. • Telefon: 26/389-383 • e-mail: kispatak.szava@gmail.com

Honlap: www.kispatakovoda.hu

Menni vagy maradni?

Fodor Klári a Kispatak Óvoda gyógy-pedagógusa, beszélgetést szervezett a szülők számára az iskolába készüléssel, óvodában maradásról. Erről az eseményről szól a beszámoló.

Az iskolakezdés talán az egyik olyan pillanat, amikor a szülők azt érzik, elengedik a gyerekük kezét, és ezt most nagyon jól kell csinálni. Hiába tudjuk, hogy nincs tökéletes gyerek, elég ha jó szülők vagyunk, nem kell mindent tökéletesen csinálni, és nincs tökéletes döntés se, azért mégis jó lenne tudni, hogy rendben lesz minden!

Igazán jó volt látni, milyen sok szülő szánt rá időt, hogy átgondolja, hogyan tudja jól segíteni a gyerekét az iskolára készüléssel. Külön öröm volt, hogy olyan szülők is érdeklődtek, akiknek gyerekei szeptemberben még nem kell iskolát kezdenek, de szeretnének előre tervezni, nem kapkodni, a 12 évnyi iskolába járást jól megalapozni.

Az iskolaérettség néhány szempontját gondoltuk át a találkozó első felében. Ilyen fontos szempontok például a kudarc kezelése, vagy a társas viselkedés-együttműködés kérdése. A most 6 éves gyerekek óvodás kora a COVID intézkedések árnyékában telt, így sokkal kevesebb társas tanulásra volt lehetőségük, ami nagy hátrányt jelenthet számukra, de szerencsére tudatos odafigyeléssel nem behozhatatlant... A gyerekek saját magukról való tudása, önismerete is fontos. Miközben az iskolaérettségi vizsgálatok a gyerekek

finommotorikáját, monotonia tűrését, feladat-tudatát is jelzik...

A szülők pedig, január 18-áig, megfontolt döntést kell hozzanak arról, hogy megkezdje-e gyermekük szeptemberben az iskolát, vagy van-e olyan szempont, ami indokolja, hogy még egy évig óvodás maradhasson. Az óvodapedagógusokkal, szakemberekkel való közösen gondolkodás nagy segítség lehet ebben. A gyerekek sok képessége a családon kívüli térben máshogy mutatkozik meg. Érdemes rálátást kérni. Az óvodában maradásnak pedig adminisztratív feltételei is vannak, amire nem árt szintén időben felkészülni.

Az előre szerkesztett diasorok után volt lehetőség kérdezni, közösen gondolkodni, majd személyes kérdéseket is feltenni. És érkeztek is a kérdések. Sokáig maradhattunk beszélgetni, tervezgetni és eldönteni, hogy lesz folytatása ennek a remek találkozásnak.

Óvoda-Iskola találkozás – első felvonás.

Szabó Orsolya intézményvezető összefoglalója a Kispatak Óvoda és a Nagykovácsi Általános Iskola pedagógusainak első találkozásjáról.

„Az összefogás csak a kezdet csupán. Az együttműködés és a közös munka jelenti a sikert”

/Henry Ford/

Elkezdődött a párbeszéd. De tényleg...

A kapcsolatfelvétel előzménye volt, hogy óvodánkban 2022-ben megalakult egy szakmai munkaközösség, mely célként tűzte ki, hogy a kiemelt óvodai partnerekkel – elsőként az iskolával –, új és szélesebb mederbe tereli az együttműködést. Kérdezhetnék, vajon eddig nem létezett együttműködés a két intézmény között, hiszen annyira evidens lett volna. Nos az őszinte válasz az, hogy igazán tartalmas

kapcsolat nem volt köztünk. Mióta az iskola kikerült az önkormányzat fenntartásából kissé eltávolodtunk egymástól. A találkozások is megritkultak, kevésbé volt tartalmas a két intézmény kapcsolata.

Úgy tűnik, ezt szerette volna mindkét intézmény megváltoztatni, mert a szándék kölcsönös volt. A találkozót az iskola szervezte, meleg szeretettel és nagy várakozással. Nem csak kedves vendéglátók és a mesés házi készítésű sütemények ölelték körbe a lelkünket, de a tartalom is emlékezetes maradt. A tanítók bemutatkozása, módszereik, elveik megosztása színes és izgalmas volt. A program jó nyi-

tánya egy mélyebb együtt gondolkodásnak, ahol a két nevelési szintér közelebb kerülhet egymáshoz már azzal is, hogy jobban ismerik és értik a másik fél munkáját. Köszönet a Nagykovácsi Általános Iskolának a fogadásért és a nyitottságért.

Már várjuk, hogy decemberben ismét találkozhassunk, ahol a nagycsoportos óvodásaink látogathatnak el egy-egy tanítási órára, bepillantva az iskolás életbe.

Márton napi fények

Idén november 11-én, Szent Márton napján ismét fénybe borult Nagykovácsi főtere. A Kispatak óvodásai apukákkal, anyukákkal testvérekkel és persze az óvo nénikkel, dadusokkal kiegészülve zajos sokadalommal töltötték meg a teret. A gyerekek, kezükben a saját készítésű lámpásokkal emlékeztek Szent Mártonra, hiszen a gyertyaláng az Ő emlékét őrzi, és a jó cselekedeteket szimbolizáló fényt juttatja el az emberekhez. A kőfalon kiállításra kerültek a vidámabbnál-vidámabb tökből készült remekművek, amelyeket a gyerekek a csoportokban együtt készítettek.

A falra mászunk!

Bacsó Gábor óvodatitkár mesél a falmászás titkairól, lehetőségeiről, terveinkről.

Te tudod mi az a mászófal? A lehetőségek tárháza. Ahány fogás, ahány lépés és mindenekelőtt ahány gyerek, annyiféleképpen lehet eljutni a fal egyik végéből a másikba. Lehet mesét szőni bele, és így a falon feljutva megszerezhetjük a gyémánthegy csúcsáról a legékeőbb drágakövet. Végig evickélhetünk hosszában a falon, vigyázva, hogy a Csattogó

Fogó Krokodilok tavába ne essünk bele. De akár átvihetjük a túlpartra Mackó Bácsinak a kedvenc áfonyabogyó lekvárját is.

Nem beszélve a játékos megoldások végtelen sokaságáról. A színes fogásokra építve például előre kitalálhatjuk, hogy csak a pirosakat és kekeket fogjuk használni, vagy a balkéz sárga és piros, a jobb kéz kék és zöld fogásokat érinthet csak. A mászófal segítségével a gyerekek fejleszthetik szociális kompetenciájukat is. Erre egy jóhangulatú gyakorlat, hogy a két egymás mellett mászó gyerek kezeit összekötjük, és így egymásra figyelve kell leküzdeniük az előttük tornyosuló falat.

Még sorolhatnám estig a gyerekeket sportolásra motiváló leleményes játékokat, de inkább mondanék pár szót magáról a mászófal megvalósulásáról itt Nagykovácsiban. Hiszen alig két hete, november közepén avattuk fel a Nagykovácsi Kispatak Óvoda Kaszáló utcai épületében ezt a remek mászófalat, melyet lelkes óvodásaink – nagy örömünkre – buzgó jókedvvel használnak. Az idén május végén a Teleki-Tiszakastélyban megrendezett jótékonyági óvodai bál bevételéből megépült mászó-

fal büszke tagja lett kis településünknek, és boldogan várja, hogy a délelőtti óvodai csoportfoglalkozások, és a hamarosan induló délutáni külön órák alkalmával részese lehessen a gyerekek játékos fejlesztésének.

Köszönjük a szülőknek és minden adományozóknak, hogy lehetővé tették a mászófal beszerzését!

Lábtorna az értekezleten Saját élmény workshop és csapatépítő alkalom.

Fodor Klára, gyógypedagógus

A családok számára gyakran kellemetlen, megoldandó feladatnak tűnik, amikor az óvodában nevelés nélküli munkanap van. Az ott dolgozók számára pedig lehetőség, hogy közösen gondolkozhassunk, új élményeket, szakmai tudást szerezzünk, amit később a gyerekek javára fordíthatunk.

Ilyen szakmai és gyakorlati alkalom volt a Kispatak Óvodában, október 28-án, Kovalovszkiné Etre Ágnes gyógytornász, Dévény terapeuta vezetésével az az óra, amikor megismerhettük és kipróbálhattuk a gyógytorna-

lábtorna hasznos és mókás gyakorlatait. Természetesen anatómiai és propriocepciós háttérismeretekkel is gazdagodtunk.

A lábfej izmainak, boltozatainak erősítése, a megfelelő testtartás kialakításához, fenntartásához nagy segítség. A test- és mozgás-tudatosság, a későbbi önbizalom és sikerélmények alapja. Ahogy talpunk is a testtartásunk alapja.

Köszönjük, hogy kipróbálhattuk, átélhettük a játékos feladatokon keresztül, hogyan lehet

hitelesen, és a gyerekek számára motiválóan közvetíteni ezt a tudást.

A feladatok kipróbálása közben jó volt megélni, hogy felnőttként, felelős pedagógusokként is tudunk nevetni, közösen játszani, kicsit gyerekek lenni, a gyerekek perspektívájába helyezkedni.

Köszönjük

Szabó Éva tagóvoda vezető írása zenei ajándékról és egy kiváló kezdeményezésről

A Nagykovácsi Teleki-Tisza-Kastély számos kiváló rendezvény lebonyolítását tudhatja maga mögött. Ebben az évben már komolyzenei koncertek is bővítik a repertoárt a helyiek nagy öröme, hiszen ki sem kell mozdulni a településről, mégis színvonalas zenei program részesei lehetünk.

Ebbe a csodás környezetbe invitálta a Magyar Cserkészszövetség projektigazgatója, Szórád Előd a gyermekekért végzett áldozatos

munkájuk elismeréseként a Nagykovácsi Kispatak Óvoda dolgozóit, akik egy Beethoven est részeseivé válhattak.

A gyönyörű díszteremben ülve, Hsin-Ni Liu, nemzetközileg elismert tajvani születésű, de régóta Magyarországon élő előadóművész zongorajátékát hallgatva, igazi lelki feltöltődésben volt részünk a zene által.

Köszönjük a felejthetetlen estét és ajánljuk minden Nagykovácsi lakosnak, hogy legyen részese a további koncert élményeknek.

Hiszen:

*A zene az kell, hogy ne vesszünk el,
Hogy mégse adjuk fel!*

/Dés László: A Zene/

